

TEOZOFICKÁ/EZOTERICKÁ KOZMOLÓGIA

RUDOLF STEINER

GA 89

Prednáška II

2. júna 1904, Berlín

Po úvodných slovách minulý štvrtok by som vám chcel na úvod poskytnúť náčrt vývoja sveta podľa teozofických poznatkov. Žiadam vás, aby ste mali na pamäti, že keďže je k dispozícii len niekoľko hodín, môžem uviesť iba náčrt, v ktorom možno veľa naznačiť len stručne. Neskôr môže byť príležitosť na ďalšie objasnenie.

Predtým, ako sa budeme zaoberať históriou vývoja vesmíru a predovšetkým formovania našej planéty Zem, musíme si vytvoriť vlastné určité koncepty, ktoré Západniari už nemajú, pretože sa tak dlho zaoberali iba fyzikálnymi javmi. V každej knihe, ktorá sa zaoberá kozmológiou, je nám povedané, že sa stačí pozrieť do vesmíru, aby sme videli, ako sa nám pred očami

odkrývajú tisíce a tisíce svetov, svetov, ktoré sú podobné našej slnečnej sústave a že naša Zem, planéta, na ktorej život existuje už milióny rokov, je ako častica prachu v týchto mnohých svetoch; a ten človek je len malá bytosť na tejto častici prachu. Prírodná veda to považovala za tento prípad už od vzniku kopernikovskej teórie. Veda nám hovorí, aké chybné bolo, že človek v staroveku videl Zem ako stred vesmíru a veril, že kozmický vývoj je len prípravou na ľudskú existenciu. Veda do nás vrazila, aká malá je ľudská bytosť v porovnaní s vesmírom, to znamená, že bola arogantná od človeka veriť, že vďaka nemu je svet vytvorený tak, ako je. Schiller napísal tieto krásne slová proti tomuto spôsobu myslenia:

K astronómom

Nehovor mi toľko o oblakoch prachu a slnkách!

Je príroda taká veľkolepá len preto, že vám umožňuje počítať?

Váš predmet je určite najvznešenejší vo vesmíre;

Ale, priatelia, vznešení nežije vo vesmíre.

A Goethe, o ktorom viete z iných prednášok, že mal okultné znalosti, vyjadril svoje myšlienky o tomto bode takto:

"Na aký účel by existoval svet so svojimi slnečnými sústavami a hviezdami, keby sa sám nenasmeroval na človeka, aby ním mohol vzdelávať a byť vzdelávaný?"

Takže vidíte, ľudia ako títo so svojou skutočnou koncepciou duchovného sveta sa nemohli uspokojiť s myšlienkou bezvýznamnosti človeka a prachových častíc vo vesmíre.

Uvažujme teraz o ľudskej bytosti vo vzťahu k dejinám evolúcie z teozofického hľadiska. Musím to však niekoľkými myšlienkami predvídať. Pozrime sa na chvíľu na stanovisko súčasného ľudstva týkajúce sa kozmológie. Všetko, čo človek dokáže zachytiť svojimi zmyslami – či už sú to drsné zmysly každodenného života, alebo tie presnejšie, čo nám prírodná veda ponúka prostredníctvom svojich mikroskopov a analytických metód – je v konečnom dôsledku iba vonkajšia, fyzická ľudská bytosť. Tí z vás, ktorí častejšie počuli teozofické prednášky, vedia, že táto vonkajšia ľudská bytosť je len obalom, vonkajším prejavom vnútorného človeka. Čo je vlastne vnútorný človek? Keď

študujete fyzického človeka anatomicky, zistíte, že sa skladá z rôznych systémov: kostrového a svalového systému, nervový systém, ktorý sa vyvinul do mozgu a tak ďalej. Tiež viete, že mozog je orgánom myslenia. Ako teozofi tiež viete, že to nie je mozog, ktorý myslí, ale že mozog je len nástroj, že mozog slúži len ako nástroj myslenia skutočnej bytosti človeka. Túto bytosť, ktorá myslí v človeku, nemožno rozoznať fyzickými zmyslovými nástrojmi; nevidí to ani ten, kto otvoril svoje astrálne [duše – tr.] zmysly. Na vnímanie toho, čo si v človeku myslí, je potrebná vysoko rozvinutá jasnozrivosť. V teozofickom zmysle nazývame to, čo v človeku myslí, pravé Ja. Toto vnútorné jadro bytia, toto pravé Ja, má duchovnú povahu. Nie je to niečo, čo sa rozprestiera v priestore, ani to neplynie v čase. Je nadčasový a bezpriestorový, existuje mimo priestoru a času, je to večné. Počuli ste popis tohto Ja v mojich prednáškach o Devachan [duchovnom svete-tr.] a presný popis nájdete v mojej pripravovanej knihe, *Teozofia* .

Aby ľudská bytosť mohla žiť a myslieť v súčasnom štádiu vývoja, duchovné Ja potrebuje fyzický mozog. S týmto duchovným Ja by sme mohli vnímať v astrálnom svete a v dévachanskom, čiže mentálnom svete, bez fyzického mozgu, ale vo vonkajšom, fyzickom svete môžeme vnímať len s fyzickým mozgom. Ak chceme

správne pochopiť súčasného človeka, musíme povedať: Súčasný človek je duchovné Ja vtelené do fyzického mozgu. Tento fyzický mozog musel najprv vzniknúť, musel sa vyvinúť; nie je večné ako duchovné Ja. Môžeme nasledovať duchovné Ja späť do nekonečne vzdialených čias a vpred do nekonečnej budúcnosti. Od určitého bodu v čase sa toto duchovné Ja oblieklo do mozgu, vytvorilo ho, sformovalo tento mozog, aby zodpovedal jeho vlastnej bytosti. Takýto orgán však nemôže vzniknúť len tak. Pre niekoho by bolo nemožné jednoducho vytvoriť životaschopný mozog prostredníctvom nejakého procesu. Bola by to umelá vec, ale nie životaschopný mozog, ktorý by mohol slúžiť ako nástroj ducha. Aby mohol vzniknúť mozog, museli sa najskôr vyvinúť iné orgány. Mozog sa môže vyvinúť iba vo fyzickom tele, ako je ľudské. Preto bolo potrebné, aby vývoj zvyšku fyzického tela predchádzal mozgovému nástroju. Keď sa pozrieme späť na predchádzajúce vývojové štádiá, vidíme, aký pomalý a postupný bol tento proces. To, že človek so svojim duchovným Ja dostal taký orgán, ktorým môže dospieť k pochopeniu sveta, to je cieľ a zmysel nášho súčasného pozemského vývoja.

Vráťme sa na chvíľu na začiatok vývoja Zeme. Ten, koho duchovné videnie bolo dostatočne vycvičené, bude mať nasledovné vnímanie: Na začiatku našej planetárnej

evolúcie naše duchovné Ja dosiahlo určitý stupeň svojho vývoja. Každý z nás bol v určitom štádiu vývoja, keď bola Zem vo svojom zárodočnom štádiu. Môžete si spomenúť na čas, kedy sa začala zemská evolúcia, a na všetky duchovné Ja, ktoré sú dnes inkarnované na Zemi. Všetci ste tam boli, nie ako teraz, ale na úplne inom stupni vývoja. Počas vývoja Zeme máme jasnú úlohu; ľudská bytosť sa musí stať niečím prostredníctvom tohto pozemského vývoja. Dovoľte mi, aby som opisným spôsobom naznačil, čím bolo duchovné Ja, keď vstúpilo do pozemského vývoja. Naše duchovné Ja malo úplne iné vedomie, keď stálo pred bránami našej pozemskej existencie ako teraz. Môžeme to pochopiť, ak si predstavíme, že sme boli tupí rojkovia, ktorí nedokázali premeniť obrazy, ktoré okolo nás lietali, na koncepty, ale videli ich len ako panorámu. Každé individuálne duchovné Ja malo takéto snové vedomie a muselo prejsť pozemským vývojom a musí prejsť budúcim vývojom, aby sa vyvinulo jasné, jasné, konceptuálne obrazové vedomie. Vedomie podobné snu, do ktorého bolo duchovné Ja ponorené na začiatku pozemského vývoja, je porovnateľné s vedomím zvieräťa, ale úroveň vedomia nie je rovnaká. Bytosti, ktoré v tom čase vstúpili do pozemského vývoja, nazývame *Pitris*, čo znamená „Otcovia“. Boli sme vtedy tými Pitrismi; taká bola naša povaha počas

skoršej fázy evolúcie. Predtým, ako sme vstúpili do pozemskej evolúcie, prešli sme predbežnými štádiami a dopracovali sme sa k novému štádiu Pitri. Tam sme stáli, keď sa začal pozemský vývoj. Pitriovci si museli postupne vyvinúť všetky orgány, ktoré potrebovali, aby sa zoznámili a pochopili svoje fyzické prostredie pomocou fyzického mozgu v rámci fyzickej telesnosti, ktorú poznáme dnes. Posledná vec, ktorú musel človek dosiahnuť, bolo stať sa fyzicky mysliacou bytosťou, aby jeho Ja mohlo myslieť vo fyzickom svete.

Teraz sa dostávam k druhej predbežnej myšlienke. Keď zo všetkých strán vedecky preskúmate ľudský mozog iba zmyslami, zistíte, že je zložený z rovnakej hmoty a je ovládaný rovnakou energiou ako všetky ostatné pozemské fyzické systémy. Ak vezmete kryštál, kúsok vápenca alebo kamennej soli, rastlinu, zvieru a preskúmate ich chemicky, zistíte, že celá fyzikálna príroda, pokiaľ ju možno vidieť okom a dotýkať sa jej rukou, pozostáva z rovnaké chemické a fyzikálne energie – tie, ktoré sú aktívne v minerálnej, rastlinnej a živočíšnej ríši. Preto, aby ľudská bytosť dosiahla svoj súčasný vývojový stupeň, musela svoje duchovné Ja obliecť do fyzického tela. Trvalo to dlho a proces ešte nie je dokončený. V budúcnosti sa bude ľudská bytosť v tomto minerálnom obale ďalej rozvíjať. V našom tele sú zárodočné orgány, ktoré sa ešte len vyvíjajú, nové

zmysly, ktoré sú teraz prítomné len v obrysoch. Takže vidíte, ľudská bytosť – jej duchovné Ja – potrebovala dlhý čas, aby sa obliekla do fyzického tela, ktoré teraz má.

Vráťme sa do doby, keď ľudské duchovné Ja začalo pracovať na kovaní tohto minerálneho tela, ktoré môže chodiť a stáť, ktoré má rastové a reprodukčné schopnosti, nervový systém a druh mozgu, aký človek potrebuje. Vráťte sa do obdobia, keď všetko bolo v zárodočnom štádiu, a potom choďte vpred do obdobia, keď ľudská bytosť dosiahne svoj najvyšší bod evolúcie, keď sa v strede jej hlavy vyvinie orgán, cez ktorý bude mať iné vnímania ako tie, ktoré poznáme dnes. V časovom úseku medzi týmito dvoma bodmi plynie minerálny vývoj človeka. V teozofii nazývame takýto časový úsek „kolo“. Kolo, ktoré som vám práve opísal – tento evolučný segment – nazývame „Minerálne kolo“. Predtým, ako si ľudská bytosť sformovala toto telo, aby vytvorila mozog, však musela najskôr pripraviť iné časti svojej bytosti. Duchovné Ja, táto čisto duchovná entita, by nemohla spravovať také minerálne telo. Zvážte duchovné Ja ako bod. A premýšľajte o tom, že bod je vo vnútri mechanizmu, akým je naše telo; tento bod by nikdy nebol schopný myslieť pomocou fyzického mozgu. Máme teda dve veci: vieme, že naše duchovné Ja malo na začiatku vedomie podobné snu, ale nikdy by

nezvládlo fyzické telo. Muselo vytvoriť prostredníka, aby mohlo pohybovať telom. Ako môžem hýbať rukou? Najprv ma napadla myšlienka: Chcem pohnúť rukou. Keby som mal len myšlienku, že by to vo mne žilo, ale nikdy by to nedokázalo zdvihnúť fyzickú ruku, tak ako obyčajná myšlienka nikdy nedokáže zdvihnúť napríklad fľašu. Ak chcete s fľašou pohnúť, treba k myšlienke pridať energiu, ktorá je prostredníkom medzi myšlienkou a mojím fyzickým telom. A túto energiu nazývame astrálnou energiou [duše]. Toto je energia prítomná v astrálnom svete. Nebol by som schopný pohnúť rukou, keby vo mne nebola astrálna energia, ktorá funguje ako prostredník medzi mojou myšlienkou a mojou fyzickou rukou. Medzi mojím duchovným Ja a mojím fyzickým telom musí byť prostredník a tento prostredník je astrálna esencia. Ak pohnem nohou alebo rukou, ak uvediem svoj mozog do činnosti, aby som vytvoril myšlienky – moje fyzické telo musí byť integrované s mojou myšlienkou prostredníctvom astrálneho organizmu.

Z predchádzajúcich prednášok viete, že človek má také astrálne telo, ktoré jasnovidec vidí v jeho astrálnom oblaku, ktorý nazývame aura a v ktorom žije jeho vôľa a jeho túžby. Keď mám myšlienku, iba ona je bezmocná konať. Ak ho sprevádza pranie, vôľa, stáva sa energiou, žiarením, ktoré je pre jasnovidca rozpoznateľné. Ľudská

bytosť si musela vytvoriť astrálne telo, telo túžby, ktoré by mohlo byť prostredníkom medzi jeho myšlienkami a jeho fyzicko-minerálnym telom predtým, ako si vybudoval fyzické telo, ktoré teraz má. Pred vývojovým obdobím, ktoré som nazval „Minerálne kolo“, muselo predchádzať ďalšie vývojové obdobie, v ktorom sa vyvíjalo astrálne telo. Musíme sa teda vrátiť do obdobia, v ktorom sa pripravovalo astrálne telo. Až potom mohlo fyzikálno-minerálne telo impregnovanť astrálne telo. Toto obdobie,

Ako vidíte, máme dva „krát“. Jeden je ten, v ktorom teraz žijeme: minerálna guľatina. Predchádzalo mu ďalšie: astrálne kolo. Ale aj ľudské astrálne telo si vyžadovalo prípravu. Na jeho vloženie do ľudskej prirodzenosti je potrebná určitá metóda. Astrálne telo tam nebolo, keď sme sa narodili a nebude tam ani krátko po našej smrti. Vzniká a zaniká, podlieha určitým zákonom vzniku a zániku. Zvážte dieťa. Astrálne telo dieťaťa je zodpovedajúcim spôsobom malé; rastie podľa fyzického rastu dieťaťa. Rast a rozmnožovanie sú funkciami minerálno-fyzikálnych a éterických [životných alebo životných] esencií človeka. Ľudská bytosť sa musí rozvíjať v pozemskom živote podľa zákonov rastu a rozmnožovania. Že sa rodíme a rastieme, že vôbec prežijeme, nie je vďaka našim astrálnym telám. V astrálnom tele sídlia len priania, túžby a túžby. Sme

astrálne bytosti, rovnako ako zvieratá sú astrálne bytosti, a s rastlinami a zvieratami máme spoločnú tú esenciu, ktorá je schopná priniesť svoj vlastný druh a nechať ho rásť od malého k veľkému. Aby som použil iný výraz: je to formotvorný prvok. Naše fyzické a éterické telá musia mať pri narodení veľmi istú formu a táto forma musí rásť. Môžete si to predstaviť lepšie, ak si vezmete semienko ... [medzera v rukopise]. je to formotvorný prvok. Naše fyzické a éterické telá musia mať pri narodení veľmi istú formu a táto forma musí rásť. Môžete si to predstaviť lepšie, ak si vezmete semienko ... [medzera v rukopise]. je to formotvorný prvok. Naše fyzické a éterické telá musia mať pri narodení veľmi istú formu a táto forma musí rásť. Môžete si to predstaviť lepšie, ak si vezmete semienko ... [medzera v rukopise].

Tvoriaca energia nie je astrálna funkcia. Astrál môže žiť v tejto energii, ale musí sa najprv sformovať sám. Ľudské astrálne telo by nemohlo vzniknúť, keby mu nepredchádzalo iné evolučné obdobie – obdobie, v ktorom sa pripravovala ľudská podoba. Dovoľte mi nazvať toto obdobie „obdobím formácie“; v teozofii sa nazýva „Rupa-Round“. Je to obdobie, v ktorom sa pripravovala podoba človeka, aby sa mohla rozvinúť jeho súčasná podoba.

Všetko, čo môžeme pozorovať v týchto troch „kolách“, sú obaly pre duchovné Ja človeka. Počas minerálneho kola sa človek „obliekol“ do minerálneho obalu. V predchádzajúcom období, v astrálnom kole, si človek pripravoval astrálny obal a v predchádzajúcom období „rúpa“ alebo formačného kola nadobudol schopnosť dať si formu, ktorú potreboval na vnímanie, myslenie a konanie. ľudská bytosť.

Keď sme boli ešte „Pitris“, keď sme ešte na začiatku nášho pozemského vývoja žili v snovom vedomí, boli sme, ak môžem použiť výraz, výsledkom, ovocím. Spôsobom podobným rastline, ktorá vyrastá zo semena zasadeného na jar na novej zemi, sme sa museli pripraviť na to, aby sme sa mohli na zemi vyvinúť. Boli sme výsledkom iného sveta a potom sme museli byť začiatkom úplne nového sveta, v ktorom sme sa museli najskôr ocitnúť. Tak ako dostanete semienko na jeseň a necháte ho cez zimu odpočívať, potom ho na jar zasadíte do novej zeme, tak konali Pitri-náture. Museli byť znovu zasadení do nového prostredia, do hmoty pozemského sveta, ktoré nebolo prítomné v predchádzajúcich planetárnych štádiách. Aby sa tak stalo, tomu, o ktorom sme práve hovorili, muselo predchádzať ďalšie evolučné obdobie. Čím ďalej sa vzdľujeme od prítomnosti, tým ťažšie je predstaviť si podmienky. Teozof neverí, že sa svojimi

otázkami môže vrátiť na počiatok sveta. Keď ľudia po prvýkrát počujú o teozofii, často sa pýtajú: Ako vznikol svet? Na takéto otázky väčšinou nie je možné odpovedať, pretože sa nemôžeme vrátiť na úplný počiatok sveta. Videli ste bod v čase, keď sme prišli z Pitri-prírody. Jasnovidec môže sledovať tento bod v čase pomocou určitých metód. Ale ľudská bytosť tam nevznikla; bol už v určitej fáze vývoja. Teozof o tom nešpekuluje ani sa nevyžíva v abstraktných pojmoch. Nadväzuje na svoje skúsenosti, svoje intuície v nadzmyslovom kraji a svoje zážitky opisuje, nakoľko ich má. Rovnako ako geografický výskumník by opísal iba to, čo videl, povedal o Afrike, a nie to, čo nevidel, tak by teozofický výskumník neopísal začiatok sveta, ktorý leží veľmi, veľmi ďaleko vzadu. Teozof môže sledovať len časť našej evolúcie prostredníctvom skúseností a neoddáva sa špekuláciám.

Bolo to semeno, ktoré vzišlo zo skoršieho obdobia našej evolúcie. Človek bol beztvaré semeno. Tento bod v čase nazývame „Arupa-Round“, beztvaré kolo. Máme teda tri časové úseky pred tým, v ktorom sa nachádzame teraz. Tieto segmenty nazývame „Rounds“. Prvé, druhé a tretie kolo prešlo; teraz sme vo štvrtom kole av budúcnosti budú nasledovať ďalšie tri kolá, o ktorých ešte musíme hovoriť. Ľudí zo štvrtého kola nazývame ľuďmi z minerálnej ríše, pretože ich vytvorila minerálna

energia; a človeka predchádzajúceho kola, astrálneho kola, v ktorom si sformoval svoje astrálne telo, nazývame človekom tretej elementárnej ríše. Rozlišujeme ľudí z tretej, druhej a prvej elementárnej ríše. Počas prvej elementárnej ríše alebo prvého kola sa ľudské myšlienky pohybovali v beztvarej myšlienkovvej hmote. Počas druhej elementárnej ríše alebo druhého kola sa ľudské myšlienky pohybovali vo formovanej myšlienkovvej hmote. A v tretej elementárnej ríši sa už ľudské myšlienky mohli formovať do prianí; mohli nadobudnúť podobu, ktorú môžeme sledovať ako astrálnu energiu v astrálnom svete. Až vo štvrtom kole je človek dostatočne pokročilý, aby ovládol minerálnu ríšu. Tak ako v treťom kole vytvoril astrálny mozog z astrálnej hmoty, tak aj vo štvrtom kole bol dostatočne pokročilý na to, aby vytvoril fyzický mozog, s ktorým mohol myslieť. Až vo štvrtom kole je človek dostatočne pokročilý, aby ovládol minerálnu ríšu. Tak ako v treťom kole vytvoril astrálny mozog z astrálnej hmoty, tak aj vo štvrtom kole bol dostatočne pokročilý na to, aby vytvoril fyzický mozog, s ktorým mohol myslieť. Až vo štvrtom kole je človek dostatočne pokročilý, aby ovládol minerálnu ríšu. Tak ako v treťom kole vytvoril astrálny mozog z astrálnej hmoty, tak aj vo štvrtom kole bol dostatočne pokročilý

na to, aby vytvoril fyzický mozog, s ktorým mohol myslieť.

Máme teda tri elementárne ríše a minerálnu ríšu. Ľudská bytosť minulosti žila v troch elementárnych ríšach. Môžem len naznačiť, čo nasledovalo, ale prirovnanie pochopíte. Ďalšie kolo, počas ktorého človek dosiahne ešte vyšší stupeň evolúcie, bude nasledovať po našom súčasnom. Potom nebude myslieť len fyzickým mozgom, ale aj tým, čo nazývame astrálna energia. Nielenže bude môcť ovládať fyzickú hmotu, bude tiež schopný ovládať astrálnu energiu. Pre vysvetlenie uvediem príklad. Ak chcem tento pohár preniesť odtiaľto tam, potrebujem fyzického sprostredkovateľa – moju ruku. Človek vo štvrtom kole pokročil dostatočne ďaleko, aby mohol vedome pôsobiť vo fyzickom, minerálnom svete. Ešte však nevie vedome narábať s astrálnou energiou. Ešte nemá vyvinutý astrálny orgán vôle. Podarí sa mu to počas piateho kola. V piatom kole bude ľudská bytosť schopná ovládať astrálny svet, rovnako ako teraz ovláda fyzický svet. Počas šiesteho kola bude ešte vyspelejší. Potom bude môcť veliť formotvornému svetu, ako dnes velí fyzickému svetu a v piatom kole bude veliť astrálnemu svetu. V piatom kole bude môcť nielen zrealizovať želanie na mieste, kde je želané, ale bude môcť poslať želanie aj do vzdialených miest. V šiestom kole sa bude

môcť sformovať. Po šiestom kole naša pozemská evolúcia dosiahne svoj vrchol a dovtedy si ľudská bytosť vezme k sebe všetko, čo sa môže na Zemi naučiť. V piatom kole bude ľudská bytosť schopná ovládať astrálny svet, rovnako ako teraz ovláda fyzický svet. Počas šiesteho kola bude ešte vyspelejší. Potom bude môcť veliť formotvornému svetu, ako dnes velí fyzickému svetu a v piatom kole bude veliť astrálnemu svetu. V piatom kole bude môcť nielen zrealizovať želanie na mieste, kde je želané, ale bude môcť poslať želanie aj do vzdialených miest. V šiestom kole sa bude môcť sformovať. Po šiestom kole naša pozemská evolúcia dosiahne svoj vrchol a dovtedy si ľudská bytosť vezme k sebe všetko, čo sa môže na Zemi naučiť. V piatom kole bude ľudská bytosť schopná ovládať astrálny svet, rovnako ako teraz ovláda fyzický svet. Počas šiesteho kola bude ešte vyspelejší. Potom bude môcť veliť formotvornému svetu, ako dnes velí fyzickému svetu a v piatom kole bude veliť astrálnemu svetu. V piatom kole bude môcť nielen zrealizovať želanie na mieste, kde je želané, ale bude môcť poslať želanie aj do vzdialených miest. V šiestom kole sa bude môcť sformovať. Po šiestom kole naša pozemská evolúcia dosiahne svoj vrchol a dovtedy si ľudská bytosť vezme k sebe všetko, čo sa môže na Zemi naučiť. Potom bude môcť veliť formotvornému svetu, ako dnes velí

fyzickému svetu a v piatom kole bude veliť astrálnemu svetu. V piatom kole bude môcť nielen zrealizovať želanie na mieste, kde je želané, ale bude môcť poslať želanie aj do vzdialených miest. V šiestom kole sa bude môcť sformovať. Po šiestom kole naša pozemská evolúcia dosiahne svoj vrchol a dovedy si ľudská bytosť vezme k sebe všetko, čo sa môže na Zemi naučiť. Potom bude môcť veliť formotvornému svetu, ako dnes velí fyzickému svetu a v piatom kole bude veliť astrálnemu svetu. V piatom kole bude môcť nielen zrealizovať želanie na mieste, kde je želané, ale bude môcť poslať želanie aj do vzdialených miest. V šiestom kole sa bude môcť sformovať. Po šiestom kole naša pozemská evolúcia dosiahne svoj vrchol a dovedy si ľudská bytosť vezme k sebe všetko, čo sa môže na Zemi naučiť. Ľudská bytosť má prejsť sedem kôl. Mohol by som opísať tieto kolá len približne – ale toto nám musí byť jasné: Počas nášho nerastu neboli kruhy človeka a Zeme vždy fyzické, ale museli sa do tohto štádia vyvinúť. Do tohto štádia sa museli dostať, aby boli fyzicky vnímateľní. Z nášho minerálneho kola sa pozrieme späť na predchádzajúce vývojové štádiá. Môžeme tak dospieť k záveru, že existuje sedemstupňový vývoj našej Zeme a že duchovné Ja má sedem stupňov alebo kôl, ktorými musí prejsť. Počas každého z týchto siedmich kôl bolo duchovné Ja v jednej z prírodných ríš. Pozrite sa na

ľudskú bytosť. Prešiel prvou, druhou, treťou elementárnou ríšou a ocitol sa teraz vo štvrtom kole, ktorým je náš súčasný svet.

Nabudúce ukážem, že v tomto štvrtom kole je to len človek, ktorý dosiahol minerálne štádium. Všetko, čo je už minerálna, neživá prírodná hmota, ako sú kryštály, horniny atď., už počas prvého kola dosiahlo vrchol svojho vývoja. Rastliny dosiahli vrchol evolúcie počas druhého kola a dnešné zvieratá dosiahli svoj evolučný vrchol počas tretieho kola. Človek dosiahol svoj fyzikálno-minerálny vývoj počas štvrtého kola.

Vidíme teda, že našu Zem pred miliónmi rokov predchádzala iná. Človek sa prvýkrát objavil v prvej elementárnej ríši. Rastlinná povaha sa objavila počas druhej elementárnej ríše. Potom prišla tretia elementárna ríša a zvieratá boli zahrnuté do pozemského vývoja. Ľudská bytosť ako taká bola však stále astrálnou bytosťou, ktorá ešte nebola schopná zostúpiť do fyzickej inkarnácie. Až počas štvrtého kola, keď už existovali minerály, rastliny a zvieratá, bol človek schopný zostúpiť do fyzickej inkarnácie. Preto v štyroch kolách máme štyri koexistujúce sféry: minerálnu sféru v prvom kole, rastlinnú sféru v druhom kole, zvieraciú sféru v tretej sfére a ľudskú sféru vo štvrtom kole. Ľudská ríša vopred vyslala tri ďalšie prípravné ríše. Goethe mal pravdu, keď povedal: "Čo by bola

príroda, keby nebola zameraná na človeka?" Veľká kozmická udalosť musela nastať; ľudská bytosť sa musela vyvinúť cez tri ríše, aby počas štvrtého kola nadobudla minerálnu formu. Ľudská bytosť bola spolutvorcom v neviditeľnej podobe. Ako „Pitri“ prišiel z iného evolučného štádia. Počas prvého kola sme pracovali s naším snovým vedomím. Pracovali sme na príprave našej Zeme, aby sa vytvorila ríša, ktorá by bola základom našej evolúcie. Počas prvého kola sme pracovali s naším snovým vedomím. Pracovali sme na príprave našej Zeme, aby sa vytvorila ríša, ktorá by bola základom našej evolúcie. Počas prvého kola sme pracovali s naším snovým vedomím. Pracovali sme na príprave našej Zeme, aby sa vytvorila ríša, ktorá by bola základom našej evolúcie.

To je cesta evolúcie až doteraz. Pokračovať budeme nabudúce.